

Overeenkomst van Dublin

JU

Circulaire

Aan: de Korpschefs Politieregio's, de Staf van de Koninklijke Marechaussee, i.a.a.: de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Directie Beleid

Datum: 24 maart 1998

Kenmerk: 677687/98/IND

Code: TBV 1998/ 7

Aard: bekendmaking van voorschriften

Juridische achtergrond:

Vreemdelingenwet/Vc1994, hoofdstuk B7/ 8.1

Geldig van/tot: 1 april 1998 t/m 1 april 2000

Met dit Tussentijds Bericht

Vreemdelingencirculaire wordt TBV 1997/7 vervangen. Dit TBV wordt bij de eerstvolgende gelegenheid in de Vreemdelingencirculaire B7 / 8.1 verwerkt.

8.1.1 Een ander land is verantwoordelijk voor de behandeling

8.1.1.1 Regeling

Op grond van art. 15b, eerste lid, sub a, Vw wordt een aanvraag om toelating als vluchteling niet ingewilligd wegens de niet-ontvankelijkheid ervan, als een ander land ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. De wet stelt daarbij als vereiste dat dit andere land Partij is bij het Vluchtelingenverdrag van Genève.

Vanaf 26 maart 1995 tot 1 september 1997 is titel 2, hoofdstuk 7 van de Uitvoeringsovereenkomst bij het Akkoord van Schengen (SUO) als een dergelijk verdrag aangemerkt. Deze regeling is in werking gesteld voor:

- Nederland
- België
- Luxemburg
- Duitsland
- Frankrijk
- Spanje
- Portugal.

Met ingang van 1 september 1997 is de Overeenkomst van Dublin (OvD) van

kracht voor deze landen, uitgebreid met:

- Italië
- Griekenland
- Groot-Brittannië
- Ierland
- Denemarken.

Met ingang van 1 oktober 1997 is de OvD tevens van toepassing voor:

- Oostenrijk
- Zweden.

Met ingang van 1 januari 1998 wordt de OvD ook toegepast door Finland. Deze staten zijn alle partij bij het Vluchtelingenverdrag en aldus aan te merken als 'ander land' in de zin van de wet.

De Overeenkomst van Dublin regelt de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielaanvraag tussen de Partijen bij deze Overeenkomst. De Overeenkomst van Dublin is opgenomen als bijlage C 41, de uitvoeringsbepalingen in besluit 1/97 van het Comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin zijn opgenomen in bijlage C 42.

Overgangsrecht

Asielaanvragen ingediend vóór de inwerkingtreding van de OvD en die op dat moment onder de werking van Titel II, Hoofdstuk 7 van de SUO vielen, zullen ook worden afgehandeld onder de SUO-bepalingen als ze na 1 september 1997 nog in behandeling zijn. De bepalingen van de SUO die niet de verantwoordelijkheid voor het behandelen van een asielaanvraag betreffen, blijven ook na de inwerkingtreding van de OvD van kracht. Dit heeft gevolgen voor de toepassing van artikel 7 lid 2 van de OvD. Het tweede lid van artikel 7 bepaalt dat de lidstaat die toestemming verleent om de transitzone van zijn luchthaven zonder visum te passeren, niet geacht wordt verantwoordelijk te zijn voor de controle bij binnenkomst ten aanzien van reizigers die de transitzone niet hebben verlaten. Deze bepaling geldt zolang de inwerkingtreding van een overeenkomst inzake de buitengrenzen van de lidstaten van de EU nog niet heeft plaatsgevonden. De Schen-

genlanden kennen echter reeds een regeling voor de controle aan de buitengrenzen. Conform art. 4 van de SUO is elk Schengenland verantwoordelijk voor de controle bij binnenkomst van het Schengengebied ten aanzien van reizigers van vluchten uit staten die de SUO niet toepassen. Artikel 7 lid 2 van de OvD heeft daarom alleen betrekking op de gevallen waarbij een vreemdeling Nederland inreist via lidstaten die partij zijn bij de OvD, maar geen Schengenland zijn. Pas wanneer een buitengrenzenverdrag voor alle staten partij bij de OvD in werking is getreden, is art. 7 lid 2 OvD niet meer van toepassing.

8.1.1.2 Behandeling

Wil de asielzoeker afzien van een asielaanvraag in het gehele grondgebied van de lidstaten van de Overeenkomst van Dublin, dan dient hij zulks uitdrukkelijk schriftelijk te verklaren.

Het eerste gehoor wordt afgenomen volgens de gebruikelijke procedure in het Aanmeldcentrum.

De IND in het Aanmeldcentrum onderzoekt aan de hand van de ter beschikking staande gegevens of een ander Dublinland verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. De verantwoordelijkheidsbepaling vindt plaats op grond van de artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin, een terugnameverplichting wordt vastgesteld op grond van artikel 3 lid 7 en artikel 10 van de Overeenkomst van Dublin. De criteria van de artikelen 4 tot en met 8 zijn van toepassing in de volgorde waarin zij voorkomen.

Aan het instemmingsvereiste van artikel 3 lid 4 van de Overeenkomst van Dublin, dat ziet op de mogelijkheid voor iedere staat om zelf de asielaanvraag te behandelen waarvoor een ander land verantwoordelijk is, is voldaan met het ondertekenen van de f-aanvraag.

Aan betrokkene, of de rechtshulpverlener die betrokkene begeleidt, wordt gemeld dat er is vastgesteld dat een ander Dublinland mogelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van

de asielaanvraag en dat er mogelijk een Dublinclaim wordt gelegd. Daarbij kan tevens aangegeven worden dat betrokkene toch een nader gehoor krijgt, teneinde te kunnen bepalen of Nederland de behandeling van de asielaanvraag overneemt op grond van artikel 3 lid 4 van de Overeenkomst van Dublin. Betrokkene kan zich dan op dat nader gehoor voorbereiden.

Bij deze melding wordt tevens medegedeeld dat er nog geen keuze is gemaakt ten aanzien van de wijze van afdoening; toepassing van artikel 15b, lid 1, sub a Vw (Dublin) of 'zelf afdoen' op grond van artikel 3 lid 4 van de Overeenkomst van Dublin.

Indien een ander land mogelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag wordt dat land met behulp van het Dublin intake-formulier verzocht om de behandeling over te nemen. Betrokkene wordt hiervan in kennis gesteld.

Niet inwilliging van de asielaanvraag op grond van art. 15b, lid 1, onder a, Vw is pas mogelijk als de claim is gehonoreerd door het andere land.

De asielzoeker wordt zo spoedig mogelijk medegedeeld door welk land zijn asielaanvraag op grond van de Overeenkomst van Dublin zal worden behandeld. Voorts wordt hem medegedeeld dat hij krachtens deze overeenkomst en met inachtneming van de nationale regelgeving zal worden overgedragen. Ook wordt hem medegedeeld waar hij zich dient te melden in het verantwoordelijke land.

Betrokkene wordt in de gelegenheid gesteld om zijn of haar zienswijze kenbaar te maken. In het geval dat het Dublingehoor binnen het AC plaatsvindt, is de reactietermijn afgestemd op de AC-procedure. In de overige gevallen is de reactietermijn drie dagen.

8.1.1.3 Uitzonderingen

Het is niet noodzakelijk dat alle asielaanvragen waarvoor een ander land verantwoordelijk is ook daadwerkelijk worden overgedragen. Op grond van artikel 3, lid 4, van de Overeenkomst van Dublin blijft iedere staat bevoegd om zelf de asielaanvraag te behandelen.

Van de mogelijkheid om de asielaanvraag zelf te behandelen wordt terughoudend gebruik gemaakt. Het gaat hierbij om uitzonderlijke gevallen van humanitaire aard, die niet vallen onder

artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om op grond van proces-economische redenen de aanvraag niet in te willigen; op grond van de Overeenkomst van Dublin is Nederland dan verantwoordelijk voor de verwijdering van de betrokken asielzoeker buiten het grondgebied van de Dublinlanden. Het indienen van een tweede asielaanvraag vormt op zichzelf geen aanleiding voor het toepassen van artikel 3 lid 4 van de Overeenkomst van Dublin. Dit geldt ook wanneer betrokkene na afwijzing of intrekking van de eerste asielaanvraag zich heeft begeven naar het land van herkomst of een ander land waar hij legaal mag binnenkomen, en vervolgens opnieuw naar Nederland reist om een tweede asielaanvraag in te dienen. In dat geval zal het verantwoordelijke Dublinland de eventuele nieuwe feiten en omstandigheden beoordelen conform de uitgangspunten van de Overeenkomst van Dublin.

gescheiden verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvragen van leden van één gezin

In geval twee of meer Dublinlanden, waaronder Nederland, verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de asielaanvragen van leden van één gezin, zal Nederland onder bepaalde omstandigheden een asielaanvraag op grond van artikel 3, lid 4, van de Overeenkomst van Dublin zelf in behandeling nemen. Dit is het geval als zich één van de volgende omstandigheden voordoet: a. er is sprake van ernstige ziekte, zware handicap of andersoortige hulpbehoevendheid van een gezinslid, welke met een medische verklaring dient te worden onderbouwd.

b. er is sprake van zwangerschap of geboorte (daarbij wordt een periode van zes weken voor tot zes weken na de bevalling in acht genomen). De peildatum is de datum waarop de claim is gelegd.

Als de claim is gelegd voorafgaand aan de periode van zes weken voor de bevalling of later dan zes weken na de bevalling, dan wordt de overdracht doorgezet. De feitelijke overdracht wordt echter in ieder geval opgeschort tot zes weken na de bevalling. Kan een claim slechts worden gelegd op een moment, gelegen binnen de periode van zes weken voor of na de bevalling,

dan wordt afgezien van het leggen van een claim.

De zwangerschap dient met een medische verklaring te zijn aangetoond, hetgeen van belang is om vast te kunnen stellen in welk stadium de zwangerschap is.

c. de gezinsleden zijn aantoonbaar gezamenlijk rechtstreeks naar Nederland gereisd. Dit betekent dat zij gelijktijdig gereisd hebben en zich niet in een derde land hebben opgehouden vóór hun komst naar Nederland. Van een dergelijk verblijf is in ieder geval sprake indien een procedure in het verantwoordelijke Dublinland is of wordt gevoerd door een of meer van de gezinsleden.

d. er is sprake van een of meer minderjarige kinderen voor wiens asielaanvraag een ander land verantwoordelijk is, en Nederland is verantwoordelijk voor de asielaanvraag van de beide ouders (en omgekeerd). In dat geval dreigen deze kinderen zonder begeleiding achter te blijven in een Dublinland, hetgeen vermeden dient te worden.

Onder gezinsleden in de zin van de Overeenkomst van Dublin wordt verstaan de echtgeno(o)t(e) en het ongehuwde kind beneden de 18 jaar van de asielzoeker of, indien die persoon een ongehuwd kind is beneden de 18 jaar, diens vader en moeder.

Indien nog geen claim op het verantwoordelijke Dublinland is gelegd kan de asielaanvraag, die Nederland op grond van het onder a, b, c of d gestelde aan zich heeft getrokken, op de gebruikelijke wijze worden afgedaan (AC/OC-procedure).

Indien er reeds een claim is gelegd bij het verantwoordelijke land (en deze aldaar nog in behandeling is of reeds is gehonoreerd) voordat de gezinsrelatie een rol ging spelen, dan trekt de behandelend medewerker van het Dublinbureau de claim in met de mededeling dat Nederland de asielaanvraag zelf in behandeling neemt.

Aanbevelingen aan andere lidstaten (art. 9 OvD)

Wanneer Nederland voor geen enkele asielaanvraag verantwoordelijk is, maar verschillende andere Dublinlanden wel, dan zal Nederland een aanbeveling doen om de behandeling van de gezamenlijke asielaanvragen in één van die andere Dublinlanden te laten plaatsvinden wanneer:

1. zich één van de omstandigheden beschreven onder a of b voordoet (ern-

stige ziekte, zware handicap of andere hulpbehoevendheid, alsmede zwan-gerschap en geboorte);

2. er sprake is van een of meer minder-jarige kinderen waarvoor een ander land verantwoordelijk is dan het land dat verantwoordelijk is voor de ouders. De behandelend ambtenaar van het Dublinbureau zal daartoe contact opnemen met de verantwoordelijke landen, nadat de betrokken vreemde-ling(en) heeft (hebben) ingestemd met het voornemen van Nederland om een aanbeveling te doen aan de verantwoordelijke Dublinlanden.

8.1.1.4 Intrekking asielaanvraag

De Overeenkomst van Dublin voorziet specifiek in de volgende situaties:

1. de in Nederland ingediende asiel-aanvraag wordt ingetrokken terwijl de IND bezig is te onderzoeken welke lidstaat verantwoordelijk is, en betrokkene dient elders opnieuw een asielaanvraag in (art. 3 lid 7 OvD). Nederland dient de asielzoeker 'terug te nemen' en de procedure voor de vaststelling van de verantwoordelijk-heid af te ronden;
2. de in Nederland ingediende asiel-aanvraag wordt ingetrokken tijdens de inhoudelijke behandeling van die asielaanvraag, en betrokkene dient elders opnieuw een asielaanvraag in (art. 10 lid 1 sub d OvD). Nederland dient op verzoek van de betreffende lidstaat de asielzoeker 'terug te nemen' en de asielaanvraag te behan-delen.

De situaties beschreven onder 1 en 2 kunnen zich uiteraard ook andersom voordoen, in die zin dat Nederland een Dublinpartner kan verzoeken om een asielzoeker terug te nemen als wordt voldaan aan de criteria van art. 3 lid 7 of art. 10 lid 1 sub d OvD.

De intrekking van de aanvraag om toe-lating als vluchteling brengt geen wij-ziging in de verantwoordelijk-heidstoedeling die ingevolge de bepalingen van de OvD tot stand is gekomen, zolang betrokkene niet geheel afziet van het aanvragen van toelating op grond van asielrechtelijk relevante gronden.

8.1.1.5 Feitelijke overdracht

De ambtenaar van het Dublinbureau kan op grond van de instemming van de Dublinpartner een Laissez-Passer aanvragen bij het Bureau Documenten van de IND. Hij legt hierbij over een pasfoto van de asielzoeker en de vol-

gende gegevens: CRV-nummer, naam, voornamen, geboorteplaats en -datum, nationaliteit en het adres in het andere land waar de asielzoeker zich dient te melden.

Voor het bepalen van de datum waar-op de vreemdeling zich dient te mel-den bij de autoriteiten van de overne-mende Dublinpartner is het van belang om te weten of betrokkene rechtsmid-delen heeft aangewend tegen de beschikking op grond van artikel 15b, lid 1, sub a Vw. Het aanwenden van rechtsmiddelen schort de termijn voor de overdracht op, indien aan die rechtsmiddelen schorsende werking is verbonden. De betrokken Dublinpartner moet hiervan in kennis worden gesteld.

Nederland heeft internationaal de ver-plichting er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de asielzoeker zich niet zal onttrekken aan de overdracht. Daarom dient het Dublinbureau in overleg met de verantwoordelijke Vreemdelingendienst te beoordelen of de asielzoeker zich zelfstandig of begeleid naar het land van bestem-ming dient te begeven.

Aan de asielzoeker wordt verstrekt:

- a) indien hij aanvragen om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf heeft ingediend, een beschikking met een afwijzing op grond van art. 15b, lid 1, sub a Vw;
- b) een Kennisgeving van overdracht aan een ander land dat partij is bij de Overeenkomst van Dublin;
- c) een Laissez-Passer indien hij zelfstan-dig reist; indien hij onder begeleiding reist houdt zijn begeleider het Laissez-Passer onder zich;
- d) eventueel zijn reisdocument.

Naar het land van bestemming wordt gezonden:

- a) een tweede exemplaar van de aan de asielzoeker afgegeven Laissez-Passer, waarvan een kopie eveneens via het snelste technische middel (meestal de fax) wordt verzonden;
- b) een kopie van de eventueel beschik-bare reis- of identiteitspapieren (voor zover deze nog niet verstrekt zijn bij het leggen van de claim).

De plaats waar de asielzoeker zich in het land van bestemming dient te mel-den wordt vermeld op de Laissez-Passer. Op de Kennisgeving van over-dracht wordt het land van bestemming aangegeven.

Het akkoord van de overnemende Dublinpartner is slechts één maand

geldig (artikel 11, vijfde lid, Overeen-komst van Dublin). Het aanwenden van rechtsmiddelen, waaraan schorsen-de werking is verbonden (de voorlopi-ge voorziening), schort de termijn van één maand op, tot uiterlijk één maand na de datum van de uitspraak.

terugname

Artikel 13 van de OvD regelt de 'terug-name van een asielzoeker'. Dit heeft betrekking op de volgende gevallen:

- intrekking van de asielaanvraag;
- illegaal verblijf in een andere lidstaat dan waar de asielaanvraag in behande-ling is;
- illegaal verblijf in een andere lidstaat dan waar de asielaanvraag is afgewe-zen.

Het verzoek om terugname in deze gevallen dient gegevens te bevatten op grond waarvan de verantwoor-delijkheid kan worden vastgesteld. Op dit verzoek moet in beginsel binnen acht dagen nadat het verzoek is voor-gelegd worden geantwoord. Na aan-vaarding van de terugname dient de asielzoeker binnen één maand te wor-den teruggenomen.

8.1.1.6 Vervallen van de verantwoorde-lijkheid (art. 10 OvD)

Wanneer Nederland verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiel-aanvraag, is Nederland verplicht deze asielaanvraag volledig te behandelen (behandelen in de zin van art. 1 lid 1 sub d en art. 3 lid 3 OvD).

Indien een vreemdeling zijn asielaan-vraag tijdens de inhoudelijke behande-ling daarvan heeft ingetrokken, komt de verantwoordelijkheid te vervallen wanneer:

- a. betrokkene door een andere lidstaat in het bezit is gesteld van een verblijfs-titel met een geldigheidsduur van meer dan drie maanden;
- b. betrokkene het grondgebied van de Dublinlanden heeft verlaten geduren-de een periode van tenminste drie maanden;
- c. Nederland de nodige maatregelen heeft genomen en daadwerkelijk ten uitvoer heeft gelegd opdat de vreem-deling zich begeeft naar zijn land van herkomst, dan wel naar een ander land waar hij legaal mag binnenkomen. Indien een vreemdeling wiens asielaan-vraag in behandeling is zich illegaal in een andere lidstaat ophoudt, komt de verantwoordelijkheid uitsluitend te vervallen wanneer sprake is van a of b. Indien een vreemdeling wiens asielaan-

vraag is afgewezen zich illegaal in een andere lidstaat ophoudt, komt de verantwoordelijkheid uitsluitend te vervallen wanneer sprake is van a of c. De verplichting om vast te stellen welk land verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag zoals bedoeld in art. 3 lid 7 OvD, komt te vervallen wanneer sprake is van a of b.

Het enkele verlaten van het grondgebied van de lidstaten (korter dan drie maanden), doet slechts de verantwoordelijkheid vervallen wanneer sprake is van een verantwoordelijkheid die gebaseerd was op een verblijfstitel of visum waarvan de geldigheidsduur is verstreken. Zie hiervoor art. 5 lid 4 OvD in bijlage C 41.

*Namens de Staatssecretaris,
Het Hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
J.G. Bos, plv.*